

Yağmur Kadın

– Şükran Aydoğın · 25 Aralık 2012

Bir şehrin üzerine yağıyordu gözleri
Tüm acıları dolu dolu akıyordu
Saçaklardan kederler süzülüyordu
Sokakta hüsrancıları çamur balçık
Bir yağmur borandı için de pişmanlık
Kırpikleri itiraz etti
Göz pınarlarındaki neme
Kasvetli bir havaydı duyguları
Her isyan edişinde şimşekler çakıyordu

Kolay değildir insan olmak
Dedi serçeler
Sığındıkları pencere kenarında
Şehrin üzerini kaplamıştı o ağlayan gözler
Bir fırtına koptu aniden
Allak bullak oldu caddeler, kapılar kapandı
Dök içini dedi gökyüzü
Bilinmeyen bir bölgede koptu kıyametler

Yemyeşil bir bakış düştü kuru dallara
Hicran akıyordu seller gibi
Saatlerce ağladı yağ dı, yağ dı ağladı
Bir şehrin üzerinde kaldı gözleri
Üşüyen ruhu ıslanan yüreği
Yeşil gözlü kadın
Sanki hiç orada yaşamamıştı
Çekip gitti,
Gözlerini şehrin üzerinde bıraktı

Ş.AYDOĞAN / GÜLCENAZ